

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMĂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub preșidenția D-lui Prof. A. C. CUZA

ABONAMENTUL PE UN AN

Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici Lei 500
Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

Director-proprietar:

ALEXANDRU ȚIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

Pe drumul prăbușirii

Citind răspunsul d-lui Iuliu Maniu la declarația opoziției de retragere din Corpurile legiuitoare pe baza Reformei administrative, ai impresia că Gyula Băcsi e cel mai inocent om din România. Bietul de el, își vor zice șefii „cetelor de voinici“, ce de luni de zile așteaptă cu gura căscată după un ciolan de ros, în ce situație grea a ajuns sârmanul de Maniu. Noi adăogăm: „Intr'adevăr atât de grea că din cauza aceasta nu poate nici dormi, necum să se mai gândească și la însurătoare“.

Opoziția retrăgându-se a declarat că această reformă e neconstituțională. Noi adăogăm, completând: „Reforma administrativă a d-lui Maniu nu numai că e neconstituțională, dar în primul rând e antinațională, e un nou privilegiu de secătuire a pungei cetățenilor și e primul pas pe drumul ce duce la prăbușirea unității noastre naționale dacă acest act de înconștientă trădare națională va fi pus în aplicare, având soarta de a trăi până la plecarea celui mai demagog guvern pe care l-a avut România întregită.“

Construcția tehnică a legii e de așa natură încât nu numai că descentralizarea nu se poate desvolta în mod normal, dar chiar îngreunează operațiunea sporind nerăbdarea, înmulțind cheltuielile și în sfârșit îmbogățind indignarea și revolta cetățeanului. E tocmai ceace dorește Franc-masoneria, în a cărei slujbă e guvernul Maniu, cu membri jidani puri și jidăniți franc-masoni.

Dacă mâine, — după această nouă lege administrativă, — badea Toader din Sasca-Montană, va avea vre-o plângere contra cutărei sau cutărei slujbaș al Statului hârtia sa va lua drumul în Sasca, de acolo la Oravița, de aci la Timișoara și apoi dela Timișoara la București, la șeful Vaida, ca ultima instanță. E

lesne de înțeles că pe toate aceste drumuri hârtia întâlnind oamenii flămânzi ce încă nu au putut fi plasați ca să trăiască din munca și sudoarea cetățenilor, din bugetul Statului, punga trebuie să stea deschisă dacă vrea satisfacție, contrar badea Toader va trebui să ia băta în n-ână pornind la drum cheltuiind bani și timp, la Oravița, la Timișoara și apoi la București, pentruca în cele din urmă să se reîntoarcă la Sasca cu punga goală, cu mâna goală și cu sufletul plin de revoltă.

Construcția politică, croită cu planul de a da zișilor național-tărăniști majorități zdrobitoare la alegerile comunale, județene și regionale, — căci în vederea aceasta evită dl. Maniu de a se abate dela actuala funcționare interimară a diferitelor consilii comunale și județene din țară, și în vederea aceasta și-a format cetele de bătași, botezându-le „voinicii satelor“, — e o adevărată crimă națională, căci nu numai că toți flămânzii și alco-liții vor pune stăpânire pe sate și pe județe, dar ce e mai grav căpităniile vor fi jidani, — elementele cele mai sigure și mai devotate a Franc-masoneriei. În sensul acesta trebuiesc înțeles laudele anticipate pe care le aduc ziarele din Capitală, pur jidănești cum și cele jidănite ca CUVANTUL și CURENTUL, acestei legi de pomină.

Declarația d-lui Maniu cu desființarea a trei ministere și porțofoliile provinciilor eliberate, este demagogie patentată. Cu mâna stângă se desființează aceste posturi, — inutile dealtfel și o inutilitate pentru care d-lui Maniu i-a trebuit 8 luni spre a se convinge pe punga contribuabililor, — iar cu mâna dreaptă se înființează 7 Directorate ministerele, care cer mai mulți bani. Mai bine făcea dl. Maniu dacă declara sincer demagogie:

cește: „Vă dau nimic. Poftim înțelegi bine!“

Tot demagogie patentată e declarația d-lui Maniu cu „controlul asupra averii funcționarilor Statului“. Noi care cunoaștem pe dl. Maniu, nu de aici nici de eri, știm că nimic mai aproape de D-sa decât teama și frica de a ordona să se facă control asupra averii foștilor miniștrii liberali și averescani. Căci doar cu aceștia trebuie să înceapă, fiind primii funcționari ai Statului, și nu doar cu cutare sau cutare pârhit de funcționar ce a furat maximum 3 până 4 sute de mii de lei dela Stat în timp de 10 ani de zile, nepuțând fura mai mult.

Va avea dl. Maniu curajul se chieime la bara justiției pe Vințilă Brătianu, pe I. G. Duca, pe Barbu Știrbei, pe Tancred Costantinescu, pe general Averescu, pe Octavian Goga și pe toți ceilalți ziși conducători de partide politice, vinovați pentru goul de 18 miliarde în Cassa Statului? Ba mai mult, oare sunt oamenii de azi a d-lui Maniu cu constituția atâta de curată și de împăcată spre a putea face acest lucru? Ce va face dl. Maniu cu băncile care au stors pungile și au secătuț puterile? Să nu fim copii domnilor! Se nu uităm proverbul: „Corb la corb nu scoate ochii!“

N'ar fi fost oare mai bine dacă dl. Maniu ne-ar fi spus cum și-a ridicat banca Marmorosch, Blank și Comp., care l-a adus la putere, capitalul vărsat plin dela 230 de milioane în Noembrie 1928, la 475 milioane în Iunie 1929, deci un plus de 245 de milioane în prea scurta vreme de 8 luni de zile?

Din afirmațiile d-lui Maniu am învățat însă ceva.

În vreme ce noi socoteam goul în Cassa Statului de 13.750.000 lei, ni se spune că e de 18 miliarde. Frumoasă sumă au mâncat partidele politice

ceace înseamnă că au stomac bun. Și mai înseamnă că trebuiesc operate toate cât de curând, căci altfel s'ar putea întâmpla, — Doamne ferește, — se crepe. Aviz șefilor de organizații Cuziște! Ascuțiți-vă cuțitele de operație de cu vreme!

Bine d-le Maniu dar d-ța ai luat împrumut dela bancherii jidani din străinătate zălogind țara. Ce ai făcut cu acest împrumut? Dece nu ai acoperit golu! Dece te duci tot la badea Toader să-ți dea bani? Dece bați tot la ușa nenorocitului de industriași și comerciant după bani? Unde sunt banii împrumutului, dece nu ne spui? Crezi d-ța că noi, Cuziștii, nu știm unde sunt și ce s'a făcut cu ei? Vă înșelați!

Dupăce ai dat, — de dorul de a ajunge la putere, — toate bogățiile țării pe mâna jidanilor, dupăce ai adus poporul la ultima limită de răbdare, dupăce ai sărăcit și nenorocit familia întregi, dupăce ai înmulțit durerile și lacrimile din trecut, dupăce nu ai îndeplinit nicio promisiune din cele făcute timp de

10 ani de zile și dupăce ai plasat 75 la sută din partizani, — și acum ești pe cale de a plasa și restul de 25 la sută, — în bugetul Statului, acum, — pentruca cupa suferințelor să fie plină, — vii și cu o lege ce duce la sigura desmembrare a unității noastre naționale, — pentru care d-ța în timpul războiului ca ofițer austro-ungar în Tirol ai dat atât de puțin, în vreme ce badea Toader sângera pe front, pentruca să nu mai vorbesc și de prietinel d-tale dl. Vaida cu cunoscutele d-sale formule bolnave de: „Gross-Oesterreich“, — vii să realizezi planul de federalizarea în regiuni a României întregite, elaborat de lojele Franc-masoneriei universale jidănești, vii să calci d-ța cel dintâi dispozițiile din Constituție, vii d-ța cel dintâi care ceri ca Inalta Regentă jurând pe această Constituție, acum să o calce?

Vom vedea dacă Inalta Regentă să pretează la jocul acesta de foc diavolesc.

„Romulus Damian.“

Trădătorii de neam

„Apărarea Națională“, din Iași, din 21 Iulie a. c. publică o cuvântare a I. P. S. S. Atanasie I. Nițeanu, fost Metropolit, din care reproducem câteva rânduri de importanță.

Fostul Metropolit ne arată care a fost rolul alor 2 trădători de neam, în timpul războiului mondial: Gala Galaction și Arhimandritul Scriban (despre care se știe, ca este francmason).

Fiecare român, cu suflet adevărat creștinesc, va fi revoltat de faptele murdare ale acestor doi trădători și se va întreba: ce mai au de căutat acești iuși, la altarele noastre. Când vor fi scoși din sânul clerului nostru românesc?

Cețiți, ce zice un bătrân metropolit despre aceștia:

Știu bine și mărturisesc în frica lui Dumnezeu, care știe toate,

câtă grija, câtă pază și câtă tărie de suflet, a pus în veci pomenitul acum mutat de la noi pea bunul și în tot văzător al necazurilor noastre Prea Sfințitul Mitropolit Primat Conon, când, la stăruința mai ales alui Mackensen, de a cere Ierarhului nostru să schimbe calendarul pe timpul ocupațiunii Germane, spre a fi la un loc din punct de vedere strategice militar cu al Puterilor Centrale, și I. P. S. S. Părintele nostru, ca o slugă bună și credincioasă-a pus la dispoziția Puterilor Centrale: Mitra Sa de Primat al României și a spus în auzul tuturor celor ce-l înconjurau în Palatul Mitropolitan, ca un Moldovan cinstit cum era că „aiasta nu se poate!“

În istoria noastră românească veche și nouă, numai Lască

Contribuții

la demascarea ființei și secretelor Franc-masoneriei

(Continuare).

de: Romulus Damian

Evident că nici această afirmațiune nu corepunde cu adevărul gol, menirea și rostul scopului fiind același de a distruge creștinismul și de a prăbuși Statele creștine, cum am demonstrat de atâtea ori această dovadă. Totuși e locul aci să întrebăm: „Se poate ca ministrul de Interne depe atunci, Artur Văitoianu, — recte Vaihoffer, — capul Serviciului Siguranței Generale, Romulus Voinescu pe atunci, și prefectul Poliției Capitalei, d-l general Eraclie Nicolescu, să nu fi știut nimic despre această acuzatie a d-lui Pangal? Nu credem! Tăcerea și toleranța d-lor e strict determinată de teribilul și îngrozitorul jurământ de franc-masoni, — iată tot misterul.“

În privința lojelor B'nei B'rith și a lojelor maghiaro-jidănești din Ardeal și Banat, d-l Pangal, —

devenit patriot improvizat din pură ură față de cei din Paris, — ne spune: „Cu toată ura și lupta lor împotriva noastră, cu toată tendința lor de a sluji interese străine, provocând ura și discordia între cetățeni și luptând contra unificării sufletești a românilor (iată conformate toate afirmațiunile noastre de până acum în privința aceasta de și înșăși un franc-mason de Grad superior într'un moment de ură și invidie, producând sinceritatea curată), ele vor pieri sub disprețul nostru“.

Este adevărat că vor pieri, dar nu sub disprețul lojei în discuție, ci sub lovitura pumnului de fier, gata preparat și așteptând numai momentul oportun pentru pedepsirea exemplară a tuturor cuiburilor franc-masonice, — chiar cu concursul românilor ajunși în fruntea țării prin

prostirea, mințirea și înșelarea poporului lesne credul și apoi jidăniți din interese pur materiale, lucrează la desmembrarea sfintei noastre unități naționale.

D-l Pangal continuând: „În ce privește pe „Marele Orient de Franța“ și preținsele sale Atel ** din România (având în cap loja din București „Marele Orient din România“ strada Știrbei Vodă No. 23 cu d-l Vaida, Titulescu, Duca etc. etc. după lista oficială pe care o vom arăta trădând despre această lojă), ele fiind conduse de un sperjur (auzi d-le Vaida... și mai ai curaj de a te prezenta în lojă, de a o mai tolera și de a mai rămâne în postul de ministru de Interne?) este evident că toate colomiile sfruntate și toate intrigiile duse de el se vor năru sub cel mai profund și unanim dispreț nu numai al nostru dar și a străinătății și chiar al obedienței sale pe care o induce în eroare.

Cum d-le Vaida d-ța nu ai auzit nimic despre aceste declarații, de importanță imperioasă

pentru existența și menținerea faptului îndeplinit cu jertfa a celor 800.000 de soldați români, eliberându-te și pe d-ța din grija și necazurile planului avut pentru formarea imperiului Gross-Oesterreich (Austria Mare) de dragul lui Frantz Ferdinand I și de dorul după draguțel de împărat Francisc Iosif I?!

Spre a fi complecți spicuim acum alte noi dovezi, din Constituție și Regulamente, asupra adevăratei activități a lojei. Notăm că Constituției și Regulamentelor generale s'au adus unele modificări, cum deasemenea și unor art. din „Justiția Masonică“ de către Conventul ținut în zilele de 28, 29 și 30 Octombrie 1924. Iată dar ce ni se spune în Regulament la art. 82 nou: „Învățămintele filosofiei (bine înțeles filosofia Martinistă) și principiile științelor politice și sociale formează „principalele lucrări“ ale Atel **. Marea Lojă interzice tuturor Atel **. de sub obediența sa de a lua atitudine, direct sau indirect, față de opi-

niile politice, religioase și sociale ale superiorilor Ordinului“.

Va să zică toți membrii de grad inferior, — indiferent de situația lor social-politică, — sunt datorți de a executa orbește hotărârile superiorilor ocuți în toate materiile politice, religioase și sociale. Aviz membrilor din Sf. Sinod! Aviz la reamintirea celor cu două Sf. Paște din 1929 sub copilărescul pretext de „știință astronomică“, pornită din creșterul supraconducătorilor ocuți jidani de a provoca Schismă în Biserica românilor și de a introduce noi „dihonii“ în credințele noastre religioase strămoșești.

Iată acum și unele spicuiți, de interes general național românesc, din Justițit Masonică:

„Art. 1. Cuvântul „Delict“ se înlocuiește pretutindenea unde se găsește prin cuvântul „Infracțiune“.

Art. 3. Cuvântul „Clarifica“ se rectifică prin cel de „Califica“.

Art. 11. Se modifică astfel:
t) Orice plângere îndreptată împotriva unui mason de grade

Catargiu în calitate de bărbat de stat, tot moldovan, într-o altă chestie a mai spus același cuvânt la fel: „Asta nu se poate!“

Și ca să-mi țin șirul cuvântării mele în Duminica Floriilor din anul 1917 după ritul nostru ortodox, Paștele Catolic și Protestant, sub ocupațiunea germană în România a fost serbătorit Duminică 26 Martie, respectiv 8 Aprilie st. n. Iar Paștele nostru cel drept a rămas să fie sărbătorit tot la vechia lui așezare pascală, la 2 respectiv 15 Aprilie st. n.

Desigur că Mareșalul german, s'a găsit tare jignit în amorul său propriu, de această țară de credință a Primatului Nostru Ortodox, încât adoua zi de paștele nostru ortodox 4—16 Aprilie, ca

o urgie năprasnică, s'a abătut asupra clopotelor tuturor bisericilor din Capitală, cruțând numai pe acel al Mitropoliei turnat cu inscripția Regală a fostului Rege Carol I; iar toate celelalte clopote au fost topite și transformate în obuze și gloanțe de a ucide armatele române!

Numai niște iuzi însă, cu adevărat demoni: unul civil și în zdrențe, cum este obiceiul farișeic — și altul în haină călugărească, erau cu țimbala și cântau prohodul României, doar Puterile Centrale vor ieși invingătoare.

Gala Galaction, care nu era încă preotul, Grigore Pisculescu, și Arhimandritul Scriban.

Probleme naționale

De când e lumea, în sânul tuturor popoarelor au fost lupte pentru anumite idealuri: unele realizabile, altele irealizabile. De vr'o 10 ani se zbate din toate puterile și Ungaria. Știm cu toții ce o doare, deci nu mai insistăm. S'a vedem însă ce face! Ei își pun chestiunea astfel: sau recâștigăm ceea ce am pierdut, sau nu mai putem exista ca națiune. Fiind pentru ei deci chestiune de viață și moarte, Ungurii nu se dau la o parte dela nici un sacrificiu.

Congresele internaționale mereu se țin la Budapestă — se țin lanț în capitala Ungariei. Chiar și cel al presei... latine unul acesta se ține acolo. Cu aceste ocazii se desfășoară o propagandă irendentistă bine organizată și din cele mai intensive. Broșuri în toate limbile se distribuiesc fără șgărmecie. Ne amintim că același lucru l-au făcut și la... București — tot Ungurii — cu ocazia Congresului internațional de agricultură.

Guvernul Ungariei mai invită mereu la ziariști străini — în special englezi și în ultimul timp francezi. (vezi coloanele marelui ziar francez „Le Temps“ din a doua jumătate a lunii trecute).

„Ultima expoziție agricolă dela Budapesta — scrie în Maiu a. c. D-I Ion Luca Ciomac — a fost nu numai o manifestare patriotică de primul rang, dar și o demonstrație vie pentru toți străinii în sensul că, poporul ungar, cu o cultură și civilizație vechi, știe să-și afirme și să-și mențină dreptul la o viață pe care o vrea mai bună, cu ori ce preț“. Deși expoziția a avut „un oarecare luciu artificial“ le-a făcut multă propagandă printre străini.

De sărbătoarea lor națională (20 August — Sfântul Ștefan) se pregătesc anul acesta cu fast deosebit mari manifestații revizioniste. Cu această demonstrație bolnăvicioasă coecide și *Congresul Internațional Studențesc*. La astfel de

congrese în trecut — Roma, Paris etc. oricâteori discuțiunile au alunecat pe teren politic național, s'a căutat să se înăbușe discuțiunile. Ungurii au devenit ridicoli cu ele, nimeni nu-i mai ascultau. Nu același lucru se promise să fie și de data aceasta. Într-o casă străină mănânci ce primești. Ungurii la ei acasă fiind acum, vreau să profite de excepționala lor situație de... *găzduitori*. Vor să îndoaie pe bieții reprezentanții ai tineritului universitar cu toate utopiile și să-i adoarmă cu cifrele statisticilor falsificate. (Cum ar putea și fi altcum în țară falsificatorilor de profesie, unde nici nu se pedepesc astfel de banditisme, ci din contră se tratează de... *„fapte patriotice“*.)

În momentul când scriem prezentele, deși nu mai este timp mult până la ținerea congresului, e prea posibil ca delegația *Studenților Români* nici nu va lua parte. Chiar organele Ministrului de externe ar fi dispus aceste, deoarece — după presa bucureșteană — ar fi ajuns în posesia unor documente vândite irendentiste și cari se vor agita în toate nuanțele la Budapesta. În acest scop s'au anunțat și Ministerale statelor Micei Antante. — Cehoslovacia și Jugoslavia — ca de comun accord studenții celor 3 țări aliate, să nu ia parte la congres.

Chestiunea e cu atât mai gravă — și aceasta o spunem cu multă seriozitate — cu cât în Ungaria, de prezent sunt călduri foarte mari și-i incontestabil că aceasta are influență asupra minții ungurului, ușor impresionabil. Congresul de altfel se bucură de președinția de onoare a Contelui Bethlen, om care nu-și știe stăpânii — cum iar dictează funcțiunea — sentimentele sale „pacifice“ nutrite față de statele suverane.

Din cele relatate până aici, ajungem deci la convingerea că orice mișcare internă fie cât de simplă, în Ungaria de azi, se învârtă în

jurul problemei lor naționale. Nu veți găsi nici într-o zi, nici un ziar budapestan, în care să nu fie scris cu litere de o șchioapă „barbariile“ îndurate de Ungurii aflați în afară de granițele Ungariei de azi.

Să ne fine permis să facem o mică reflexie asupra acestei „probleme naționale“ și la noi. S'au scris volume întregi, nu venim cu nimica nouă, doar cu o subliniere. Un confrate local, — „Tribuna Banatului“ — a arătat cum Lipova cu un număr neînsemnat de unguri își va avea în curând un cotidian maghiar zilnic, lucru pe care această „Metropolă a Banatului“ nu și-o poate permite. Înțeleg Românii din Timișoara, împărțiți după „concepția“... intereselor în 20 de partide, cari zi de zi ne duc spre dezastru — dezastrul e baza partidelor.

Cazul e din cele mai grave, căci din zi ce trece, observăm tot mai tare, că aici la noi *nu-i conștiință națională, nu-i demnitate națională, nu-i mândrie națională*.

Da, mi-am făcut cruce când într-o sărbătoare în *biserica românească*, două doamne respectabile din *societatea românească*, au vorbit între ele ungurește. Notez că dănele mai sunt și surorile unui martir ce și-a plătit cu viața curajul de a simți și a se afirma românește. Unde-i demnitatea națională? Și câte exemple asemănătoare n'am putea aduce?

Lumea aceasta probabil n'a citit pe Eminescu, căci altfel s'ar cutremura până în cele mai amănunțite fibre, de groaznicul blăstăm asupra celor „ce au îndrăgît străinii“. Așa de repede s'a uitat persecuțiile fără precedent? N'avem și-acum în mijlocul nostru oameni purtând încă în ei urmele închisorilor dela Vaț, Șoprón, Seghedin etc.? Nu vedem ce face zilnic și azi Ungaria pentru noi?

Mai deschideți-vă puțin ochii domnilor, *mândria de român* nu-i permis un moment să ațipească în noi. Altfel nici nu vom mai putea — și la ce bun — a trăi!

Ghiță Observatoru

Un oraș pur românesc în America. Românii americani au pornit acțiunea pentru înființarea unui oraș pur românesc în Statele Unite, unde să se desvolte în toată libertatea pe teren cultural și economic, un centru al românismului, unde să se concentra toate eforturile spre bine și de unde ar porni toate îndemnulurile bune. Orașul se va clădi la Maplehorvirst, 7 mile departare de Cleveland. Românii din America cred, că în noul oraș ei ar avea posibilitatea să-și crească copiii în spirit românesc și în dragostea de neam.

„Sfântul Biurocrat“, grajdul și closetul școlii din Remetea

In atenția președintelui republicii statelor unite, de pe planeta Marte

De câțiva ani sunt prevederi budgetare pentru facerea unui grajd cu cocină și niște closete pe lângă școala de stat din Remetea mare, dar iată că în al treilea rând „ungerea de pe urmă“ a oficialității, „aprobarea“ slăvită nu află de demn loc de se cocoța pe atari acte cari să dea viață lucrului conceput în ele.

Amânări în anul prim, radieri de cutare inspector administrativ în anul al doilea, ca a treia oară On. Serviciu tehnic județean mereu să respingă și să amâne lucrările, cari trebuiesc neapărat făcute în timpul vacanței.

Cum prețul de clădire a acestor supraedificate trece de 10 mii lei, litera legii prescrie o aprobare a planului și devizului supraedificatelor din chestiune de către On. Serviciu tehnic al județului.

Pentru această îndeplinire a formalităților Comitetul școlar județean în instrucțiunile date comitetelor școlare sătești susține — din motive de economie și bună chibzuială a banului școlii — ca aceste devizuri și planuri — înțelegând lucrurile mai neînsemnate — să fie făcute de maeștrii cunoscători în ale materiei, din aceea comună, cari desigur nu pretind „onorarii“ pentru acest lucru.

Dar cum școlile noastre nu sunt focare de arhitectură modernă, iar bieții maeștri nu posed titluri ori diplome de arhitecți, constructori, experți, etc., ne mulțumim cu planuri puțin reușite mai primitive fie zis, dar cari ne sugerează ba uneori arată deplin ideea concepută.

Aici ne lovim însă de pretențiile exagerate ale d-lui Iuliu Szűcs inginer la Serviciul tehnic județean, care caută să zădărnicească toate bunele începuturi ale școlilor românești respingând planurile și pretinzând nu știu ce capo d'opere.

D-l Szűcs Gyula, nu se „știe orienta în planuri simple, cu trăsăturile caracteristice, cu explicații și cu indicațiile tuturor di-

mensiunilor, ci cere planuri executate „după toate regulile tehnice“ de către „experți“ bine știind d-sa că satul nu prea are fericierea de a adăposti în el atare experți-ingineri și ca atare am conștrâși a recurge la originalitatea oficială a Serviciului tehnic reprezentat prin d-l Szűcs, care numai românește nu poate simți și deaceia caută a împiedeca și ceea ce e mai nostim, în numele oficiului — avântul românismului, cel puțin atât cât puterile — de a aproba și a respinge — permit.

Cunosc cazuri unde a respins planuri de edificii școlare făcute de arhitecți-constructori de biserici, versați, nemiroșind birocraștinismul și progresul național; căci o incompetență în materie de atari planuri a unui arhitect pregătit și experiat în lucrări de edilitate publică nu se poate înțelege.

Cu o îndrăzneală neînțeleasă acest „Șef tehnic“ care este d-l Szűcs, vine și anulează devizurile aprobate cu No. 1405/1929 din 17 Apr. 1929 de către acest Serviciu tehnic prin d-l inginer Sandru, aplicând simplaminte „editul“ de „nevalabil“ compromițând prestigiul acestui „Serviciu tehnic“ care se joacă de-a aprobarea, prin puterile acordate de stat acestui domn Szűcs și chiar autoritatea d-lui ing. Sandru, conștient legul d-sale de birou, care lăsa verificat și găsit de bune.

Prețul edificatelor planuite și a tuturor reparațiilor a se nota și a reparațiilor se ridică la suma de 95.000 Lei după care Serviciul tehnic obține 2250 lei. Oare nu se poate atunci ca în această sumă să fie cuprins și prețul unui plan ce s'ar face din oficiu ori de ar exista un plan tip pentru toate școlile din județ și nu ar pune d-l Szűcs pe țărani maeștri în imposibilitatea tehnice, că, de a se angaja la asemenea lucrări.

Dacă d-l ing. Szűcs ține într-atâta la oficialitatea d-sale, „lăsa ruga“ să facă din oficiu acest plan modern, iar întru cât ar ține

simbolice se judecă în prima instanță de loja sa.

Discipolii (Ucenicii) și Companionii (Tovarășii) neavând plenitudinea drepturilor masonice nu pot depune plângeri decât dacă ele sunt contrasemnate, sprijinite și însușite de un maeștru. (Așadar dacă unui ucenic sau tovarăș i se ordonă să asasineze pe regele Mihai I sau pe Înaltul Regent Dr. Miron Cristea nu numai că el trebuie să execute orbește ordinul, dar nu are nici măcar dreptul de a se plânge în apărarea sa în caz de nesucces. Căci doar este evident că în acest caz maeștrul respectiv cunoscând complotul nu va contrasemna plângerea, și cu atât mai puțin o va sprijini și și-o va însuși).

b) Orice plângere îndreptată contra unui mason de grade înalte în genere, este judecată de Atel ** de gradul cel mai înalt din care face parte acuzatul. (Va să zică un franc-mason creștin de grad înalt, — dela maeștru în sus, — în viața publică reprezintă

un rol de căpitănie, ministru de Stat spre pildă, e acuzat de confrății săi jidani că nu îndeplinește ordinele lor, de interes material și religios, atunci e judecat și pedepsit de Atel ** respectiv. Vroiti o mai bună dovadă că în acest caz ministrul de Stat, care taie și spânzură în spera sa de activitate față de cetățenii creștini, — el este o biată unealtă oarbă în mâinile supraconducătorilor oculti și un executant automat al dorințelor jidanilor, chiar și dacă acestea sunt contrare intereselor creștinilor a căror proprietate exclusivă e statul respectiv. Apoi să ne mai mirăm de ce înfloresc pe toate căile puterile jidanilor în România, pe contul românilor ce nu numai că dau înapoi ca racul dar azi li se apropie cuțitul de os).

c) În caz de acuzațiuni reciproce între frați de diferite grade, instanța competentă este Atel ** din care face parte fratele învestit de gradul cel mai înalt, conform alin. precedent. (Așadar

confrății acuzându-se reciproc pentru nesuccesul deplin de introducere „dihoanei“ spre pildă în biserica creștinească, Atel ** respectiv poate înlătura acuzațiunile reciproce ordonând pur și simplu continuarea muncii de complot, coordonând-o chiar situației și împrejurărilor schimbate).

Art. 169. Se modifică în modul următor:

Imediat ce Consiliul Federal a fost sesizat de un apel, Marele Maeștru, s'au în ordinea ierarhică cei în drept, desemnează 6 (seacă) Consilieri Federați dintre cari face parte de drept, Marele Orator, care are atribuția de procuror general, sau ajutorul său.

În lipsă și a ajutorului, Marele Maeștru desemnează din oficiu un Consilier Federal care îndeplinește funcția de procuror general.

Tribunalul astfel constituit își alege din sânul său un președinte și un secretar (grefier).

Convocarea Tribunalului de

Apel se face de Marele Maeștru, sau de cei în drept (gradele superioare marelui maeștru, desigur), prin scrisori recomandate, trimise cu 8 (opt) zile înainte și notificându-se pe plasa de convocare că Consiliul Federal e convocat pentru a exercita atribuțiunile judecătorești de Tribunalul de Apel.

Art. 70. Se adaogă un al doilea alineat.

„b) Comisiunea de instrucție este înlocuită printr'un raport desemnat de Președintele Tribunalului de Apel“.

Art. 70. Se adaogă un al doilea alineat:

„b) Afară de cazul când Tribunalul socotește că desbaterile trebuie să fie secrete“.

Iată foarte semnificativele spicuri din Justiția Masonică, din care putem vedea că spiritul nu numai că e în război permanent cu interesele neamului nostru întregit, dar și că singura sa menire e de a servi conștiincios ordinele supraconducătorilor o-

culți, potrivit cu legile din Tora și învățăturile din Talmud.

Marele Orient din România.

Diferența dintre „Marea Lojă Națională Română“, — cum îi place a se numi Riturul Scoțian antic și acceptat din România, — și „Marele Orient al României“, cum își zice Riturul francez, de sub obediența „Marelui Orient din Franța“ (Grand Orient de France), sub ordinele și directivele supraconducătorilor oculti și necunoscuți, în perfectă colaborare cu lojele de Rit pur jidănesc „B'nei B'rith“ din Statele Unite Americane și cu „Alianța Israelilă Universală“ cu sediul principal la Paris, e numai aparentă. În fond și una și cealaltă, — cum și lojele de Rit Ioanin din Ardeal și Bănat, o altă derută a spiritelor creștinilor, — lucrează pentru unul și același scop: „Prăbușirea statelor creștine, cu ajutorul partidelor politice asmutind și încordând spiritul pe toate căile, slăbind Biserica și Școala, întărind destrăbălarea și

O originalitate poate ridicolul ne paște ni s'ar preface în mișcare, văzând jocul fanteziei d-sale aplicat arhitectonic în ceva frescuri, arabescuri, ghirlande palestinene, cu cari ar fi pe viitor împodobite closetele din Remetea-Mare; sau nu știu dacă locuitorii cocinei și chirișii grajdului plan Szűcs, nu s'ar revolta în fața ei pentru stilul „baroc“, „renaissance“, ori nu știu ce Louis al cătelea, ce le-ar conveni ori ce-ar displace la înfrumusețarea „Casinoului“ lor.

E ridicol d-le inginer a Vă formula astfel de pretenții și e dureros d-le Prefect al județului ca să întâmpinăm asemenea piedeci oficiale și a se cere risipi nefaste de bani pe lucruri de prisos, când țara geme și se sbate în crize și datorii, când dela centru ni se cere economii și echilibrări de bugete iar noi prin obișnuință ne îngăduim în pretinsa legalitate și visăm o descentralizare, atunci

S'a stins înc'o floare: studentul Cornel Draghicescu

Odată nu de mult când m-am spus un sfătos țărăn bănățean „Domnișorule, știu zicala, sunt mai multe piei de miei decât de oi“, nu știu de ce, m'am cutremurat adânc. Săptămâna trecută după o scurtă dar grea suferință s'a stans blândul și muncitorul student Cornel Draghicescu, fiul nemângăiatului profesor Draghicescu dela Școala Normală din localitate. Am avut o tresărire dublă: emoția trecerii la cele eterne a unui vârstar tânăr și cu viitor și emoția adevărului spus cu o ocazie identică de țărănul bănățean în cuvintele lui, dealtăel bine cunoscute.

S'a stins în floarea vieții! Ce poate interesa aceasta lumea cea multă însetată după senzațional? „Așa i-a fost scris!“ Poate... Noi însă în fața proaspătului său mormânt nu putem rămâne impassibili, conștiința ne dictă de a încrusta pe răboj, povestea lui tristă de fiu harnic al acestui colț de țară.

Inzestrat cu minte ascuțită, în cursul secundar făcea preparații cu elevii mai slabi. Și-a luat anul trecut bacalaureatul. Dornic de cultură și lumină, a plecat apoi la Viena să studieze medicina.

Băiat de profesor, cu un frate la studii la Berlin, cu o soră la studii la Cluj, cu un alt frate la școala secundară din Timișoara...

desfrâul social, deslănțuirea de războaie, zălogire de State prin împrumuturi, etc., etc., în vederea accelerării de formarea Marei Imperii iudaice, merită a deține avuțiile imense, și robind pe creștini“.

Este adevărat că Ritul francez neagă pe față „credința în Dumnezeu și în nemurirea sufletului“ cheltuind pentru această propagandă criminală prin diferitele secte religioase, — Baptisti, Adventiști, Mileniști, etc., — cum și prin creații de asociații pseudo-creștine ca Y. M. C. A. (Asoc. Tinerilor Creștini), etc., 2 milioane de dolari anual din fondurile lojelor din Londra, Paris și Zürich.

Această diferență aparentă, — pe care sunt sigur că nu o cunosc temeinic franc-masonii români ca d-nii Alexandru Vaida Voicu Nițescu, Sever Dan, I. G. Duca, P. Brătășeanu, I. Răducanu etc. etc., — datează dela 1872, și Conferința Universală a Supremelor Consilii, ținută la Lausanne în 1875 găsim această de-

când „șeful“, subalternul de alături își aplică voința (neromânească) personală în detrimentul românismului.

Oare on. Prefectură n'a fost anunțată? Să se știe atunci urbit et orbi!... cât pentru noi, lăsați-ne, ca acasă la noi să ne petecim haina necazului cu petece de ale noastre, țesute din cânepă și in, și nu ne îmbiați sdreanța jidovească din fabrici cu renume, ce ne caută banul din greu câștigat și pe care cu sgârcenie îl păstrăm pentru greul zilei de mâine, cu speranța asigurării unui viitor mai bun copiilor noștri.

Indescifrabil
inv.-director Remetea-Mare.

Nota Redacției: Titlul acestui articol a fost pus de redacției noastre, în speranță, că va avea mai mare efect, dacă se adresează unui for mai „înalt“. Nu ne putem adresa la Lună, fiindcă ea mereu își schimbă fața și se vede, că și acolo tot național-tărăniștii sunt la putere.

Nu mai spun nimic, veți înțelege greutatea ce-au împovărat mintea bietului student. De preparații nici vorbă, surplusul energiei sale nu-l mai putea da altora — materiile la Universitate pentru un băiat serios ca el, trebuiau frământate din greu, aprofundate în amănunțite. Și a muncit, și a câștigat stima și iubirea strășnilor. Bietul căuta să ușureze sarcina împovărată a părinților.

Acolo unde alți ahtiați își petreceau timpul în plăceri, acest suflet nemurim în cunoștea decât drumul ce duce la Universitate, nu cunoștea decât cărțile și filele caetelor sale îngălbenite.

Am citit chiar azi într'un număr mai vechi al revistei „Cele trei Crisuri“ o oglindă din cele mai fidele asupra vieții de student. Dece n'aș reproduce-o? E povestea și-a lui Draghicescu, cum este și a multor alți studenți, cari n'au alți tovarăși decât mizeria și sărăcia:

„Il cunosc de departe și fără greș. Nu m-a spus nimeni cine e și totuș eu știu că e student. Vreț semnalmente? Da! Fața slabă și palidă, ochii nedormiți, a fundati în orbite și pierduți în gol, hainele decolorate și roase de vreme (dacă nu rupte) și ghețele petecite. O geantă doldora de cărți, la subsioară și un mers pururi grăbit. Locuiește de obicei într'o odăiță scundă, rece și

rutare și înșelăciune de bună și folositoare față de creștinism, a acceptat-o. Dela această dată aceste două Rituri merg pe căi proprii și deosebite dar scopul și felul e același, și pe care l-am arătat.

În lojele de Rit francez chestiunile de politică și discrețiunile de Stat, pe care marile publice nu le cunoaște fiindcă ziarele nu le află sau dacă le află — prin ziaristi membri, — li-e strict interzis, potrivit cu jurământul, a le divulga, sunt la ordinea zilei, se aplică după ordinele venite din afară dela supraconducătorii culti, miniștrii Statelor respective, — instrumentele lor oarbe, — executându-le întocmai, și discrețiunile problemelor religioase sunt destul de aprinse uneori. În felul acesta a ajuns România cu jidanul Jacob Rosenthal consilier de presă în America cu 200.000 lei pe lună, la discordia pe chestiunea Păscăliei și sărbătorile Sf. Paște din 1929.

Tot în felul acesta am ajuns la acordarea de împrumut partidu-

ingrațioasă, pe-o stradă ascunsă în vr'o mahala mărginașe, citește la un muc de lumanare și doar-me pe scândurile goale ale unui pat subred, cu capul pe cărțile groase cari îi tocesc mintea și vederea. A venit din cine știe ce orașel sau cătun, cu inima curată, cu sufletul dornic de cultură și cu atitudinea timidă. În el încăpe numai iubire, dreptate, adevăr și sinceritate“...

Boala — cumplita dușmană a studentului sărac — l'a pândit mereu și când l'a văzut cu puterile slăbite, s'a năpustit fără milă asupra lui. S'a războit din răspurteri cu ea, căci era n fața examenelor. Sărmele nesfârșite aduc vestea tristă părinților. Sărmanul tată, lăsând alte necazuri acasă, se repede la Viena și-si aduce băiatul bolnav la Timișoara. Aici mai zăcu puțin, dar știința medicală n'a putut ajuta la nimic. Încet dar sigur sub privirea îndurerărilor părinți s'a stins lumina ochilor lui Cornel Draghicescu, odată așa de vioaie și strălucitoare.

Iată povestea nemeșugită, simplă și tristă a unui student român. S'a dus pentru totdeauna. Idealul pare i-a fost mare, la doborât încă dela început. A fost un adevărat martir, martir al acestor vremi păcătoase.

Adânc întristați transmitem familiei cufundate în abisul durerilor fără de hotare, sincerile noastre condoleanțe, iar la groapa ce-lui plecat dintre noi prea de timpuriu — în a 18 primăvară — murmurăm triști, cu vocea tremurândă de emoție și evlavie:

„Dormi o dormi pe-a morții negră
[pernă,
Lin să-ți fie somnul și liniștea eternă!“

Ghiță Observatoru.

Ce scrie „Opinia noastră“ din Oravița, despre jidani

În ultimul nostru număr am produs un articol, din gazeta „Opinia Noastră, din Oravița, în care ni se arată gradul de obrăznicie la care au ajuns jidani din țara noastră.

Mai la vale reproducem un alt articol apărut în numita gazetă, la 28 Iulie c. sub titlul: „Jidanii se solidarizează“.

În urma articolului apărut în numărul trecut, în care arătam nemernicia stăpînirii ovrerești Alfred Belgrader, jidanii din Oravița, în loja lor masonică au hotărât solidarizarea și imediat d-nii Jean Felter și Maxim Rado și-au retras publicațiunile, reclamă date la gazeta noastră. Faptul nu ne neliniștește, ba din contră această solidarizare a lor ne îndărăjește și mai mult și vom arăta într'o serie de articole periculosul permanent pe care-l prezintă acest neam pentru toate popoarele.

lui național-tărănesc după ce lojele din Paris și Londra și-au manifestat încrederea mai de grabă în un guvern Maniu cu membrii franc-masoni mai simpatici, decât cei din partidul liberal, pentru amanetarea avuțiilor naturale a Româniilor în mâinile marilor bancheri jidani, membrii devotați și ei lojelor. Și în privința aceasta e foarte semnificativă declarația franc-masonului general pensionat Solacolu, — azi deputat național-tărănist, — făcută în loja din București, și pe care o reproducem textual la locul cuvenit aci.

Nu numai credința în Dumnezeu și în nemurirea sufletului, dar chiar și Biblia de care să servească lojele de Rit Scoțian antic și acceptat, — bine înțeles vechia Biblie pe care sunt întemălate moravurile religioase a jidanilor, — a fost suprimată cu desăvârșire în lojele zise „Mari Orient“. Aceste suprimări au fost ordonate de supraconducătorii oculte pe motivele caraghioase că toți oamenii sunt „egali și li-

Lupta pentru distrugerea a tot ce nu e ovrerească dus la dezastru imperiul rusesc ca și configurația europeană antebelum și acum sapă temelii țării noastre susținând cu bani grei românii întreaga propagandă contra neamului nostru. Au hotărât chiar să compare și să susțină în bloc apărarea crimei de insultă adusă simbolului creștinătății de stărpitura jidovească Alfred Belgrader, solidarizându-se pe față în lupta ce întreprind pentru sdruincinarea creștinismului în general și a neamului românesc în special.

E timpul ca și noi să facem zid împrejurul crucei și să ne apărăm tot ce avem mai scump: țara.

Mulțumim lui D-zeu, că în fine

Baziaș. O fată de 18 ani, Petrovici Zorica, a născut un băiat, pe care l'a omorât și l'a îngropat în grădină. Jandarmeria a deținut pe tinera mamă criminală.

Duboz. În ziua de 7 Iulie c. seara la ora 7, comuna noastră a fost vizitată de un inspector general dela Ministerul de Interne și de un inspector general administrativ, însoțiți de un comisar de poliție. La primărie au fost primiți de primarul și casierul satului, pe cari i-a avizat să-i aștepte acolo, când au trecut cu automobilul spre comuna Cadar.

Intrând domni în primărie, s'au legitimat și fără să se intereseze de felul cum se încasează dările sau de nevoile poporului, au ordonat primarului să deschidă casa comunală și să le plătească suma de 2200 Lei, drept abonament la ziarul național-tărănesc „Dreptatea“, din București și la revista ilustrată „România Nouă“, câte 1000 Lei plus 200 Lei pentru un tablou al Familiei Regale.

Primarul n'a voit să execute acest ordin, zicându-le, că comuna a mai abonat și „Patria“, din Cluj, tînd 800 Lei în buget, când colo, la plată, au fost siliți să achite 1600 Lei. Fără a consulta consiliul, primarul nu a vrut să știe nimic despre aceste treburi.

Atunci încasatorii partidului național-tărănesc, plătiți din banii Statului, au prezentat primarului o adresă a Prefecturii prin care l'au terorizat. Au spus, că nu poate exista un consiliu comunal în țară, care să cuteze a refuza foaia guvernului.

Au prezentat primarului și ordonanța de plată a notarului din Cadar, unde aparține și comuna Duboz.

Sub nici un guvern din România Mare, comuna aceasta n'a fost forțată să aboneze foi guvernamentale de 3600 Lei anual. Aceasta numai sub guvernul „tărănesc“ și „democratic“ al d-lor Maniu și Mihalache.

Triste vremuri am ajuns: Dări insuportabile, sărăcie neagră, preț

s'au aflat câțiva români — afară de cadrele L. A. N. C. — cari recunosc imensul pericol jidovesc și au curajul de a-l descoperi în fața poporului.

Acest fapt justifică dreptatea cauzei noastre cuziste și ne întărește credința în apropiata ajungere a scopului naționalist-creștinesc urmărit de noi, cei cari facem parte din L. A. N. C.

România numai prin cuzism se poate mântui. Altă scăpare nu mai există.

Luptați cu toții pentru o nouă Constituție a României, care cuprinde numai două cuvinte:

România românilor! A. T.

Din viața satelor noastre

Baziaș. O fată de 18 ani, Petrovici Zorica, a născut un băiat, pe care l'a omorât și l'a îngropat în grădină. Jandarmeria a deținut pe tinera mamă criminală.

Duboz. În ziua de 7 Iulie c. seara la ora 7, comuna noastră a fost vizitată de un inspector general dela Ministerul de Interne și de un inspector general administrativ, însoțiți de un comisar de poliție. La primărie au fost primiți de primarul și casierul satului, pe cari i-a avizat să-i aștepte acolo, când au trecut cu automobilul spre comuna Cadar.

Intrând domni în primărie, s'au legitimat și fără să se intereseze de felul cum se încasează dările sau de nevoile poporului, au ordonat primarului să deschidă casa comunală și să le plătească suma de 2200 Lei, drept abonament la ziarul național-tărănesc „Dreptatea“, din București și la revista ilustrată „România Nouă“, câte 1000 Lei plus 200 Lei pentru un tablou al Familiei Regale.

Primarul n'a voit să execute acest ordin, zicându-le, că comuna a mai abonat și „Patria“, din Cluj, tînd 800 Lei în buget, când colo, la plată, au fost siliți să achite 1600 Lei. Fără a consulta consiliul, primarul nu a vrut să știe nimic despre aceste treburi.

Atunci încasatorii partidului național-tărănesc, plătiți din banii Statului, au prezentat primarului o adresă a Prefecturii prin care l'au terorizat. Au spus, că nu poate exista un consiliu comunal în țară, care să cuteze a refuza foaia guvernului.

Au prezentat primarului și ordonanța de plată a notarului din Cadar, unde aparține și comuna Duboz.

Sub nici un guvern din România Mare, comuna aceasta n'a fost forțată să aboneze foi guvernamentale de 3600 Lei anual. Aceasta numai sub guvernul „tărănesc“ și „democratic“ al d-lor Maniu și Mihalache.

Triste vremuri am ajuns: Dări insuportabile, sărăcie neagră, preț

de nimic la bucate și vite, recoltă slabă și mizerie generală.

Apropos. Era să uit faptul de hoție comis de acești domni: Au observat gazeta: „Poșta țărănului“, a partidului liberal, pe masa primarului, (sosită fiind cu întreaga poștă a satului, pe numele săteanului Ioan Fonoș. Ca mușcat de șarpe a strigat: Ah, voi sunteți liberali?! liberali?! iată foaia! A confiscat gazeta lui Fonoș și a băgat-o în geantă.

Au ordonat primarului să nu permită abonarea foilor liberale în comună.

Cor.

În legătură cu aceasta știre, aflăm, că Prefectura Județului a desmîntit afacerea cu ordinul către primării și publică în „Voința Banatului“, următoarele rânduri:

Prefectura județului desminte categoric această știre. Nici un ordin nu s'a dat pentru abonarea fie a ziarelor amînșite, fie a altor ziare. Nici un ofițer de poliție nu a putut să însofească pe cineva, care umblă pentru abonamente, fiind o astfel de procedură strict oprită.

Altum prefectura a ordonat anchetă serveră în cazurile indicate de numitul ziar. (E vorba de gazeta „Cuvântul Satelor“ care s'a ocupat de aceasta chestiune.)

Cenadul mare. La mutarea unei mașini de treerat, mașinistul Marcu Purgariu, — din neglijența altei persoane — a ajuns între locomotivă și batoză, unde a fost omorât pe loc.

Zorlențu-mare. Zilele trecute a ars moara și prăvălia jidanului Deutsch. Paguba se ridică peste un milion lei. Autoritățile au deschis o anchetă pentru stabilirea cauzei incendiului.

Cine-a îndrăgît străinii
Mânca-lar inima câinii,
Mânca-lar casa pustia,
Și neamul nemernicia!
M. EMINESCU.

spre aprobarea „Marelui Orient al Franței“ din Paris sub a cărei ordine stă Marele Orient din România, cum ne spune franc-masonul jidan Baldet în raportul său citit în ședința din 2 Septembrie 1925, când s'a cerut autorizația Parisului pentru denumirea: „Marelui Orient din România“.

În vreme ce lojele pur jidănești B'nei B'rith din America, dimpreună cu lojele surori depe întregul glob pămăntesc, dirijează economia și finanțele, Marele Orient de Franța“ din Paris, cu sucursale în toate statele europene, are în atribuția sa Politică și Diplomația. Toate aceste grație credulității, lăcomiei, neînțelegerii, urei și pismeii dintre creștini, toate operele jidanilor potrivit cu descrițiunile lor din TORA și TALMUD.

(Va urma).

